

РЕШЕНИЕ

№ 4589

гр. София, 25.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в
публично заседание на 13.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **5603** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

А. Д. М., [населено място], [улица], бл 2, ап. № 20, не е доволен от отказ рег. № 32 805/ 10.05.2011 г. на заместващ началника на 04 РУП СДВР да бъде издадено разрешение за придобиване чрез закупуване на късо огнестрелно оръжие.

В жалбата е въведено оплакване, че актът е незаконосъобразен. Подателят ѝ настоява, че отговаря на формалните изисквания на ЗОБВВПИ за придобиване на оръжие с оглед характера на извършваната дейност. Поддържа, че разпоредбите на ЗЧОД и Наредба № I 121/ 2004 г., за реда за организиране охраната при транспортиране на ценни пратки и товари са неотносими към случая. Регистрираният от жалбоподателя едноличен търговец не е банкова или небанкова финансова институция и няма парични обороти, налагащи дейност по ЗЧОД. Счита, че съображенията в оспорвания отказ означават, че разрешение за придобиване на оръжие може да получи само лице, върху което вече е упражнено някакво насилие или са застрашени здравето и имуществото му.

Искането до съда е за отмяна на акта, а преписката да бъде върната на административния орган с указания за издаване на исканото разрешение.

Ответникът – началникът на 04 РУП – СДВР, се представлява от юрк. Б. и юрк. Г., които оспорват жалбата по съображения, че доказателствата по преписката не дават основание да се направи извод, че е налице заплахата за живота или имуществото на жалбоподателя, поради което отказът не противоречи на закона.

Представителят на прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

От фактическа страна се установява:

Началото на административното производство е поставено на 12.01.2011 г., когато жалбоподателят се обърнал към началника на 04 РУП СДВР с искане да му бъде издадено разрешение за придобиване чрез закупуване и пренасяне на късо нарезно огнестрелно оръжие, което му е необходимо за самоотбрана. М. посочил, че работи в магазин за хранителни стоки като управител, във връзка с което му се налага да пренася известни количества пари. Към искането са приложени доказателства, че спрямо жалбоподателя липсват данни за образувани досъдебни производства и повдигнати обвинения, че е психично здрав, не е осъждан, завършил е курс за дейности с огнестрелно оръжие, снета е полицейска регистрация № 13253/ 15.01.2010г., извършена в 04 РУП СДВР.

С писмо от 14.03.2011 г. административният орган съобщил на оспорващия, че не сочи основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на оръжие съобразно чл. 76, ал. 3, т. 3 ЗОБВВПИ, поради което и на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от закона спрямо него започва процедура по издаване на отказ за придобиване чрез закупуване на късо нарезно огнестрелно оръжие; че съобразно чл. 34, ал. 3 от АПК той може да депозира писмени възражения, обяснения и/или доказателства. В тази връзка М. представил удостоверение за съществуването и представителството на едноличен търговец с наименование [фирма], договор за наем на магазин в [населено място] от 14.02.1998 г. и анекс към него от 01.03.2006 г., пояснявайки, че е собственик и управител на едноличния търговец, който се занимава с експлоатацията на магазина на цитирания адрес с работно време от 08,00 ч до 24,00 ч; че дейността му налага разплащане с доставчици, внасяне и теглене на пари от банка. Поради икономическата криза със съпругата си работят до късно и възнамеряват да преминат на денонощен режим, но не могат да си позволят охранителна фирма.

На 18.04.2011 г. инспектор КОС отправил до началника на 04 РУП СДВР предложение на М. да не се издаде разрешение за закупуване на късо бойно оръжие. Видно от съдържанието на отказа, същото е възприето.

Актът е съобщен на М. 11.05.2011 г. и е оспорен пред съда на 20.05.2011г.

Видно от изготвената от домоуправителя на етажна собственост на [жилищен адрес] [улица] характеристика, А. М. се ползва с добро име по местоживееене.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Обжалваният административен акт, в случая отказ за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, е издаден в хипотезата на заместване на началника на 04 РУ Полиция СДВР. Съгласно чл. 83 ал. 5 от ЗОБВВПИ Директорът на ГДОП на МВР, съответно началникът на РУ на МВР издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му в едномесечен срок от подаване на заявлението. Следователно оспореният отказ съставлява валиден акт.

При издаването му са спазени административнопроизводствените правила. Искането за получаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие е подадено до началника на 04 РУ Полиция - СДВР по реда на чл. 76 ал. 1 от ЗОБВВПИ, поради което и на основание чл. 83 ал. 1 и ал. 4 от с.з. длъжностни лица при 04 РУП са извършили необходимите проверки, резултатите от които са обективирани в докладни записки, приложени към административната преписка. Предвид непосочване в заявлението на изискуемата по чл. 76 ал. 3 т. 3 от ЗОБВВПИ информация, началникът на 04 РУП СДВР е изискал допълнителна такава съгласно чл. 83 ал. 3 от закона. Отказът е издаден след получаване на допълнително заявление от молителя и в законоустановения срок и

след обсъждане на доводите на М. и приложените доказателства, поради което е процесуално законосъобразен. Изготвен е в предвидената от закона форма съгласно чл. 59 от АПК. Налице е единствено нарушение по чл. 59, ал. 2, т. 8 АПК, доколкото не са посочени имената на заместващия началника на 04 РУП СДВР, но то не рефлектира върху валидността на акта като цяло.

Отказът не противоречи на материалния закон.

С оглед високата степен на риск от обществена опасност при осъществяване на тези дейности по придобиване и боравене с огнестрелно оръжие, регламентацията е императивна и стриктното ѝ съблюдаване е условие за законосъобразност на административните актове по приложението на въведения разрешителен режим. Съгласно чл. 6, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗОВВПИ с оглед на предназначението му, субектите, които го използват и техническата му характеристика, огнестрелното оръжие е за служебни или за граждански цели. За служебни цели се използва огнестрелно оръжие, предоставено на юридически лица и на търговци по смисъла на Търговския закон за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности. За граждански цели се използва огнестрелно оръжие с определени в ППЗКВВООБ характеристики, предоставено на физически и юридически лица и на търговци по смисъла на ТЗ за самоотбрана (самоохрана), ловни, спортни и културни нужди. Законодателят е установил разлика между носенето на оръжие за самоотбрана и с цел охрана като трудова дейност. Във втората хипотеза разрешението не се издава поради наличие на опасност с източник битието на заявителя, а за нуждите на изпълняваното от него занятие.

Съдебната практика по приложението на ЗКВВООБ /отм./ е единна в становището си, че законодателят възлага в тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие, да обоснове (т. е. да заяви и подкрепи с убедителни доказателства) своята необходимост от осъществяване на дейността. Това разбиране е възприето в разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОВВПИ, предвиждаща, че разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице: което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Това законодателно разрешение подкрепя извода за стриктния характер на нормите, регламентиращи режима на носене и употреба на огнестрелно оръжие.

Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОВВПИ разрешения за придобиване на огнестрелно оръжие не се издават на лице, което няма основателна причина – самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Следователно в тежест на заявителя е да установи, че съществува причина за притежаването на огнестрелно оръжие, т.е. да е налице факт или обстоятелство, които да са приемливи, разумни и достатъчно основателни. На второ място посочената от молителя причина трябва еднозначно, по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение.

Необходимостта от самоохрана и охрана на личното имущество се обуславя от наличието на данни, че животът, здравето или имуществото са застрашени от действия на трети лица, като застрашаването може да е реално или да съществува потенциално, т.е. да съществува обосновано предположение за прояви на насилие върху тези ценности. Обстоятелствата, че М. осъществява търговска дейност като едноличен

търговец, че е управител на магазин за хранителни стоки, са индиции за занятието на молителя, но не могат да бъдат ценени като преки доказателства за това, че от естеството на упражняваната дейност произтичат рискове за личната безопасност на оспорващия или на тази на неговото семейство и имущество. В тази насока следва да се има предвид, че преценката на обстоятелствата, обосноваващи необходимостта от самозащита по смисъла на чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ, се осъществява от органа, с оглед на неговите специални знания, опит и компетентност. Съдът не може да извърши проверка за законосъобразност на обосноваването на отказа, тъй като органът е свободен в преценката на доказателствата - няма законови критерии, по които той прави тази преценка. С оглед на това дали представените от молителя доказателства обосновават или не по отношение на него необходимост от самозащита е компетентен да прецени само органът и тази му преценка е упражнение на дискреционната му власт. Впрочем бъдещите планове за организация на работа в магазина и икономическите съображения, влияещи върху избора на М. дали да се ползват охранителни услуги не могат да заместят липсата на данни за непосредствена или потенциална опасност за живота, здравето, сигурността и имуществото на молителя и неговото семейство. По изложените съображения съдът приема, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила и правилно приложение на материалния закон. При този изход на делото на ответника се следват разноски, но съдът не е властен да присъди такива при липса на заявено до края на устните състезания искане за това. Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. Д. М., [населено място], [улица], бл 2, ап. № 20 срещу отказ рег. № 32 805/ 10.05.2011 г. на заместващ началника на 04 РУП СДВР да бъде издадено разрешение за придобиване чрез закупуване на късо огнестрелно оръжие.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: